

DE ZANDLOPER

Kwartaalblad van de Vereniging Oud Ede

Historisch Museum Ede

2004 - 4

COMBIMARKT

&

STUDIO EDE

VOORDEEL IN FOTO EN VIDEO

TEL. STUDIO EDE 0318 - 653363

Grotestraat 62, Ede tel. 0318-616414
Bellestein 21, Ede tel. 0318-614300
Stadspoort 10, Ede tel. 0318-652121
Hoofdstraat 24, V'daal tel. 0318-512689
Molenstraat 3, Rhenen tel. 0317-616866
PB 8170 6710 AD EDE

**FOTO
FILM
VIDEO
STUDIO**

Winkelcentrum Bellestein 21, 6714 DP Ede, tel.: 0318-640479

Contactlenzen / Oogmetingen / Oogdrukcontrole

ALLES VOOR DE DOE-HET-ZELVER

Autolakken

Draadmateriaal

Gereedschap

Verf

IJzerwaren

* Bezorgen gratis

Hout Board Triplex

Wandplaten Schroten

Wandweefsel

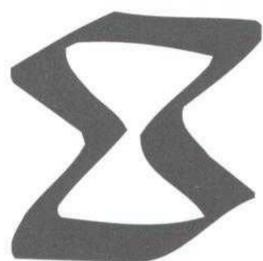
Dit alles natuurlijk bij

DOE-HET-ZELF MARKT

ELBERT JANSEN V/H DE NOOY

KOLKAKKERWEG 65 - 67 - EDE - TEL. (0318) 611 680

* Wij geven u een deskundig advies

DE ZANDLOPER

Kwartaalblad van de Vereniging Oud Ede
32e jaargang   nr 4   winter 2004

Van het bestuur

We staan aan het einde van de viering van ons tachtigjarig bestaan. Een jaar waarin het bruipte van de activiteiten. Het bestuur wil deze verhoogde activiteit in ieder geval continueren. Nieuwe ideeën wat dat betreft zijn welkom. In dit kader is het ook belangrijk om nieuwe leden te werven. Hoe meer leden, hoe meer mogelijkheden. Om de vergrijzing van ons ledenbestand tegen te gaan is het zinvol jonge gezinnen als lid te betrekken bij de eschiedenis van Ede. In januari/februari ontvangt u de acceptgiro voor de contributie van 2005. De minimale bijdrage is voor 2005 vastgesteld op € 12,50. Het bestuur vertrouwt erop dat u uw bijdrage wilt aanpassen aan de gewijzigde situatie.

Oproep Nieuwe Bestuursleden!!!

Op de komende jaarvergadering maart 2005 treedt de penningmeester af als gevolg van het verstrijken van de statutaire periode. De invulling van de functie is noodzakelijk. Daarom is het bestuur op zoek naar kandidaten.

De financiën spelen in een vereniging een grote rol. De penningmeester is daartoe de spin in het web. We zoeken een kandidaat die zich op dit plekje thuis voelt en kennis heeft van het opstellen van jaarrekeningen en begrotingen en het voeren van een eenvoudige salarisadministratie. Voor dagelijkse administratieve werkzaamheden is tijd beschikbaar binnen het museum. Voor kandidaatstelling of informatie neemt dan contact op met de secretaris Jos van Raan (0318) 413593

Wij wensen u allen vredige feestdagen en een vreugdevolle overstap naar 2005

DE ZANDLOPER is het orgaan van de Vereniging Oud Ede

- * Het dagelijks bestuur van de Vereniging Oud Ede bestaat uit de heren E. Lagerweij (voorzitter), J. van Raan (secretaris) en W. Kempe (penningmeester).
- * De contributie bedraagt € 12,50 per jaar, te voldoen door storting op giro 353.42.68 van penningmeester Vereniging Oud Ede te Ede.
- * Het Historisch Museum Ede (Museumplein 7, 6711 NA Ede, tel. (0318) 61 95 54) is open 's middags van twee tot vijf uur, op zondagen tot vier uur. Op maandagen is het museum voor het publiek gesloten.
- * Conservator van het museum is drs. D.-J. List.
- * De redactie bestaat uit de heren drs. D.-J. List, F.G. van Oort en H. van Scherrenburg.
- * Adres voor vereniging, museum en orgaan: Museumplein 7, 6711 NA Ede, Tel. (0318) 61 95 54.
- * Fax (0318) 65 33 89, E-mail: hismuseumede@hetnet.nl, Internet: www.historischmuseumede.nl
- * Overname artikelen na schriftelijke toestemming Historisch Museum Ede
- * Productie van het blad: Drukkerij Frouws te Ede.

ISSN 1384-7090

Verenigingsnieuws

Door Jos van Raan

Voor wie het nog niet in de krant gelezen heeft: de twee schilderijen van de Edese meesters zijn aangeschaft en hangen in ons museum te pronken. Ik zou zeggen "Kom allen kijken naar de kunstwerken van Willem Witsen *Winteravond* in Ede en *Vliegenzwammen* van zijn leerlinge Marie Wandscheer".

Deze aankopen werden mogelijk gemaakt door De Stichting Vrienden van Vereniging Oud Ede en Kunsthandel Simonis en Buunk, die een forse financiële bijdrage geleverd hebben. Daarnaast hebben leden van de vereniging hun steentje bijgedragen.

Een speciale actie kwam van de inwoners van de Willem Witsenlaan, die gehoord hadden van de aankoop. Spontaan werd er "met de pet" in de straat rondgegaan, en kon bij de overdracht een envelop overhandigd worden aan de voorzitter. De Vereniging Oud Ede is aan deze gulle gevers veel dank verschuldigd.

Op de druk bezochte receptie, waar edese polici aanwezig waren, alsmede vertegenwoordigers van de buurtmusea en de vele vrijwilligers van ons museum, werden de schilderijen door de heer Frank Buunk overgedragen aan de voorzitter Bert Lagerweij.

Frans Buunk vertelt in aanwezigheid van de voorzitter over het schilderij.

Persbijeekomst

Vooraf aan de receptie werd een persbijeekomst gehouden. Hier deelde het bestuur mee, dat de Vereniging plannen heeft om van het Historisch Museum Ede een cultureel Edes centrum te maken, waar veel kunstminnende bezoekers naar toe komen.

Om het tekort te kunnen opvangen van de forse bezuiniging van 25% op de gemeentelijke subsidie worden ook sponsors benaderd. Dit kunnen bedrijven zijn, maar ook particulieren.

De eerste sponsorcontracten zijn inmiddels getekend. Hun namen worden in ons museum op een in het oog springende plaats opgehangen. **U heeft al een sponsorcontract vanaf € 50,-**

Ook wil de Vereniging meer cursussen organiseren en wordt het assortiment van de museumwinkel flink uitgebreid met o.a. interessante boeken over Ede en omgeving.

Kortom de 80-jarige Vereniging is springlevend.

In de komende Zandlopers zal ik u verder op de hoogte houden van onze plannen.

Drie generaties Nefkens

Door Jos van Raan

Ede en omgeving is niet zo heel rijk bedeeld met schilders die hier vroeger gewoond of gewerkt hebben. Dick Ket en Willem Witsen zijn wel de bekendsten. Daarnaast zijn er Marie Wandscheer, die in Ede bij Willem Witsen leerde etsen, Jan Wittenberg en Jan Eversen.

In de Haagse Schoolperiode was Oosterbeek meer in trek. Natuurlijk bezochten deze en plein-air-schilders ook wel de edese hei en hebben zij de schapen van voren en van achteren op het doek vastgelegd. Maar van de kerk of andere herkenbare punten in onze plaats is niet veel terug te vinden. En in de Gouden Eeuw draaide het voornamelijk om de westerse grote steden en kwam de Veluwe als onderwerp niet voor.

Des te boeiender is het dat er drie generaties kunstschilders geweest zijn die in deze omgeving geleefd en gewerkt hebben. Daarom wordt in de komende tentoonstelling "De familie Nefkens, drie generaties kunstschilders" (20 januari tot 13 februari 2005) de schijnwerpers gericht op Martinus, Willem en Jaap Nefkens.

Een bezoek aan de weduwe van Jaap Nefkens leverde gelijk al een berg informatie op. Zij woont in Leersum en in haar huis hangen schilderijen en aquarellen van grootvader, vader, en zoon. De uiterst vriendelijke mevrouw Nefkens werkte graag en actief mee bij het samenstellen van deze tentoonstelling. Haar archief is dan ook de grootste bron voor dit artikel, aangevuld met gegevens die ik ontving van de Vereniging Oud Lunteren, waar de familie Nefkens bekend is, en het gemeentearchief Ede.

Oosterbeek en de Haagse School

In het begin van de 19e eeuw was het Hollandse landschap uit de tijd van Ruisdael en Cuyp in de mode. In Barbizon bij Parijs werd een kunstenaarskolonie gevormd, waar onder het motto Weg uit de drukke stad, leve het landelijk leven de natuur ter plekke bestudeerd werd. De roem van Barbizon drong ook in Nederland door. Willem Roelofs en Jacob Maris gingen er een kijkje nemen. Het duurde niet lang dat ook Nederland een kunstenaarskolonie kreeg. Oosterbeek, aan de rand van de Veluwe, werd het culturele centrum, waar kunstenaars als de letterkundige Kneppelhout en de schilders Mauve, Jacob en Matthijs Maris, Jozef Israëls en Mesdag bijeen kwamen om te werken. We hebben het over de periode 1850-1865. Bekende werken uit die tijd zijn Heide bij Wolfheze van Bilders en Panoramisch Landschap van Roelofs.

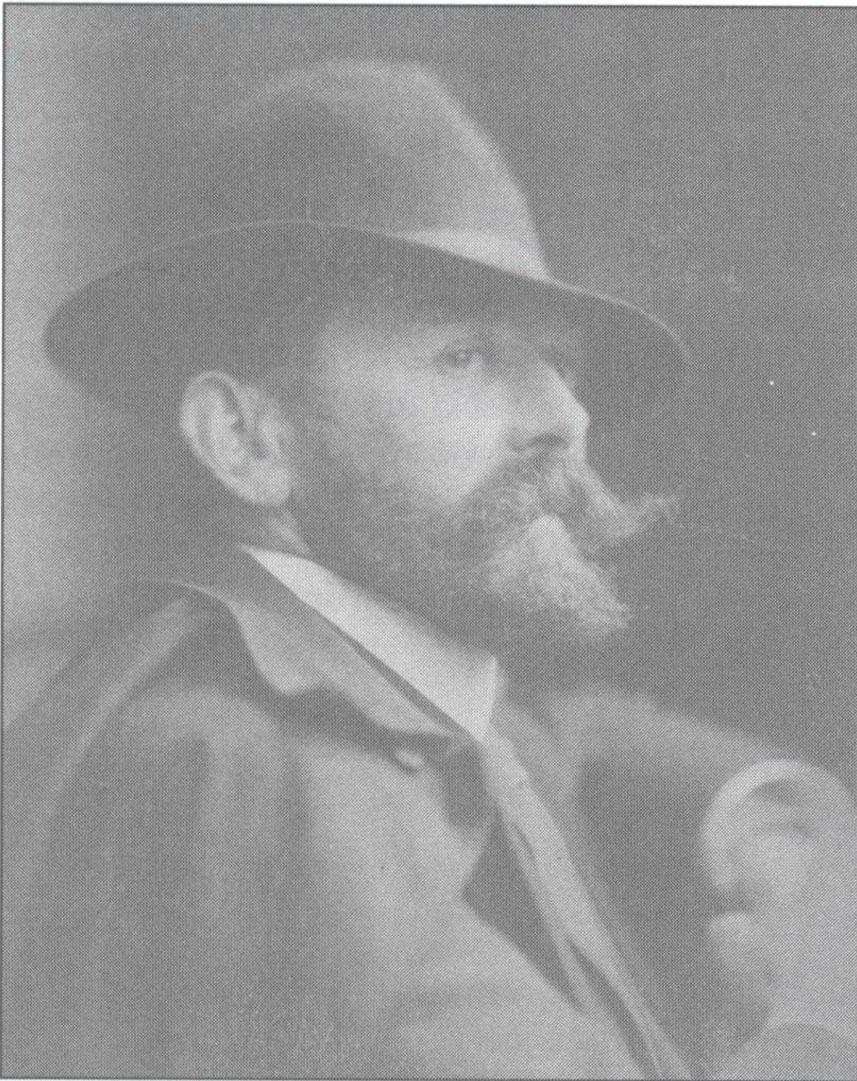
Geleidelijk aan vertrokken de kunstenaars uit Oosterbeek en kwamen in Den Haag terecht. Den Haag met haar zee, strand en duinen kent ook veel natuur. En natuurlijk de sociëteit De Pulchri Studio, waar de kunstenaars gezamenlijk over kunst konden praten. Terwijl in Frankrijk het Impressionisme zich ontwikkelde, schilderden de Haagse Schoolschilders alledaagse thema's als koeien, vissersboten en vissershuisen. Het moderne leven van die tijd werd niet weergegeven. Zeilboten in plaats van stomers. Niet het mondaine badleven in Scheveningen, maar donkere, armoedige visserskamers. De enige overeenkomst met het Impressionisme is de beleving van licht en lucht. In deze periode kreeg Martinus Josephus Nefkens zijn opleiding.

Martinus Josephus Nefkens

Martinus was de oudste en meest artistieke van de drie kunstschilders. Hij werd geboren op 1 juni 1866 in Hedikhuizen en kwam uit een groot rooms gezin. Al jong moest hij gaan werken bij een schildersbedrijf. Hier viel hij op, omdat hij zo mooi bloemmotieven op boerendeuren kon schilderen. Hij liep met een aantal tekeningen weg van huis, naar Antwer-

---

pen, waar hij leerling werd van de Antwerpse Tekenacademie en begon serieus te schilderen. Martinus werd financieel gesteund door Gorinchemse vrienden en verdiende geld met het schilderen van letters op de Antwerpse pakhuizen. Hierdoor kon hij zich ontdoen van een boekhandelaar voor wie hij voor een paar dubbeltjes aquarellen maakte, welke door de boekhandelaar voor goed geld verkocht werden. Later deed hij ook ervaring op in het atelier van W.H Mesdag. Hij kon daar ongestoord oefenen.

En met hard werken kwam na enkele jaren “aardig werk” tevoorschijn, “verkoopbaar werk en dat eenige bekendAmsterdammers het in hun verzamelingen opnamen”, zoals N.H. Wolf het beschrijft in De Week van februari 1905 over de in dat jaar gehouden tentoonstelling in Gorkum. In 1890 trouwde Martinus met Clara Elizabeth de Hardt. Uit dit huwelijk kwamen 3 kinderen: Maria Cornelia, Constantina en Willem, de broodschilder.

Martinus werd lid van Arti et Amicitiae en van de Sint Lukasgilde. Op de “Vierjaarlijkse” te Amsterdam behaalde hij een succes met zijn schilderij *Buiig weer* met de donkere, zware, wijkende wolken. Ook *Maneschijn* met de schaapskooi, sloeg in die tijd aan evenals *Nazomer*, waarin het goudbruine struikgewas en de brokken hei mooi van kleur zijn.

Andere bekende werken uit deze tijd zijn

Namiddag bij Lunteren, Schaapskooien, Zandkuil en Schaapskooi te Meulunteren.

Inmiddels woonde hij in Amsterdam en 's zomers in Lunteren en Ede. Vanaf 1898 woonde hij in Lunteren op Huize Wormshoef L 155 (Dorpsstraat 208). Tegenwoordig staat hier de bungalow Rastede. In 1900 vernummerde L155 naar La 137. In 1904 verhuisde hij naar een nieuw pand, Villa Eemte-Neste, naast het oude huis gelegen. Tegenwoordig is dit Dorpsstraat 206. Op 59 jarige leeftijd overleed zijn vrouw door een ongeluk. In 1929 hertrouwde hij met Wilhelmina Martha Zuidema.

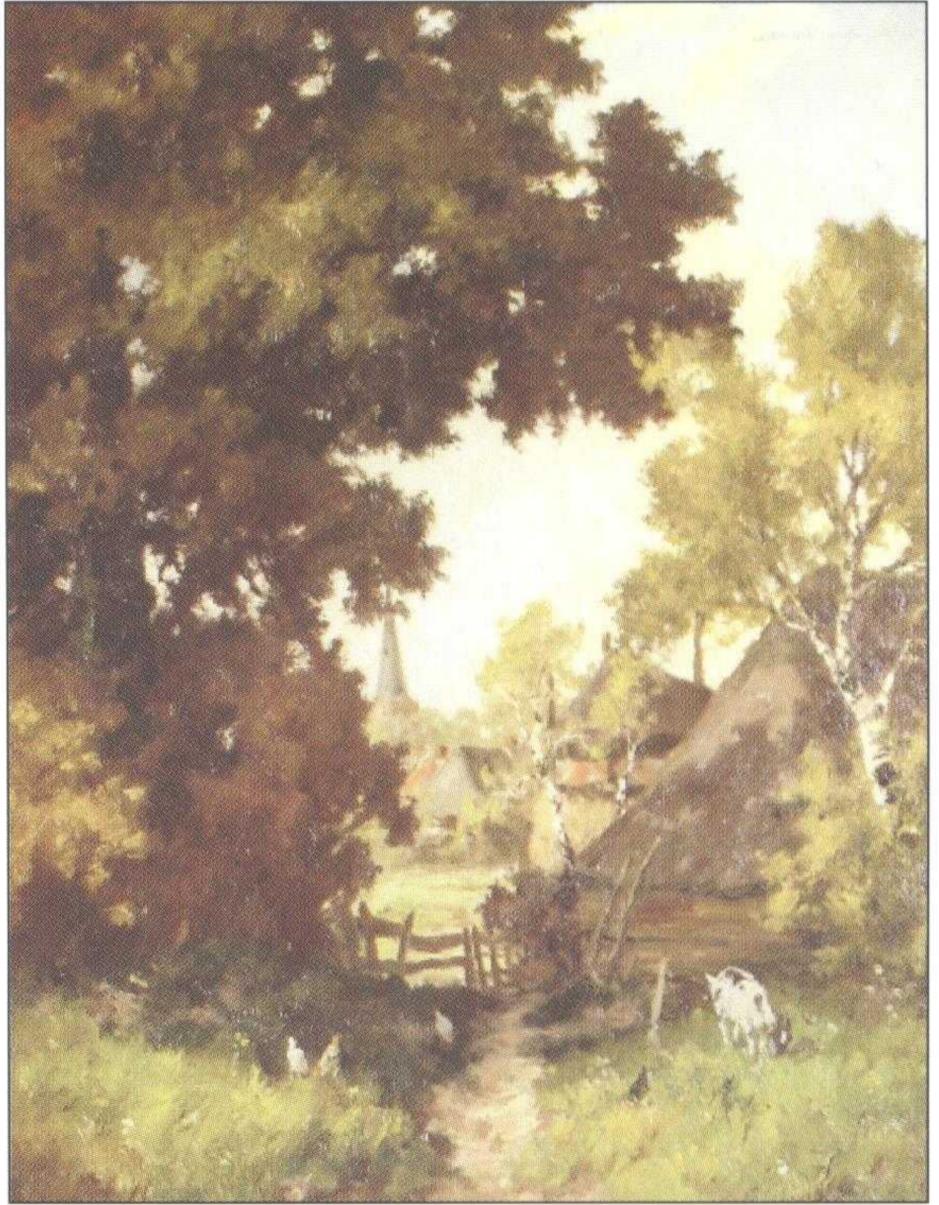
De recensie van Wolf op de tentoonstelling in Gorkum gaat verder met een werkwaardig stukje kritiek:

“Dat de heer Nefkens, een leerling van de impressionistische school zich nog niet geheel ontdaan heeft van den invloed van het koopkrachtige publiek, kan men hier en daar nog wel ontwaren. Ik erken evenwel de moeilijkheid voor een artiest om zich krachtig genoeg te voelen om zich daar boven te verheffen. Toch is het noodig, eischt de kunst dit om haars zelfs wil; en ik ben overtuigd dat ook de heer Nefkens eenmaal de tijd zal zien komen dat hij met den smaak van het publiek geen rekening mee hoeft te houden.”

Horen we hier de invloed van de Tachtigers met hun l'art pour l'art of is er sprake van enige afgunst, omdat de verkoop van de schilderijen uitermate goed verliep? Veel werk werd namelijk gekocht door Amerikanen, waardoor Martinus – zeker voor een artiest – in goede doen geraakte. Zo goed zelfs, dat hij het zich kon permitteren om een auto aan te schaffen. Wolf vervolgt zijn krtiek op de tentoonstelling in Gorkum met “De schets *Schaapskooi* is niet onverdienstelijk, bij *Heide* moet de lucht echter meer uit de verf.” Hij besluit met “Dat

---

Werk van Martinus

Lunterse kerk

Zonsondergang

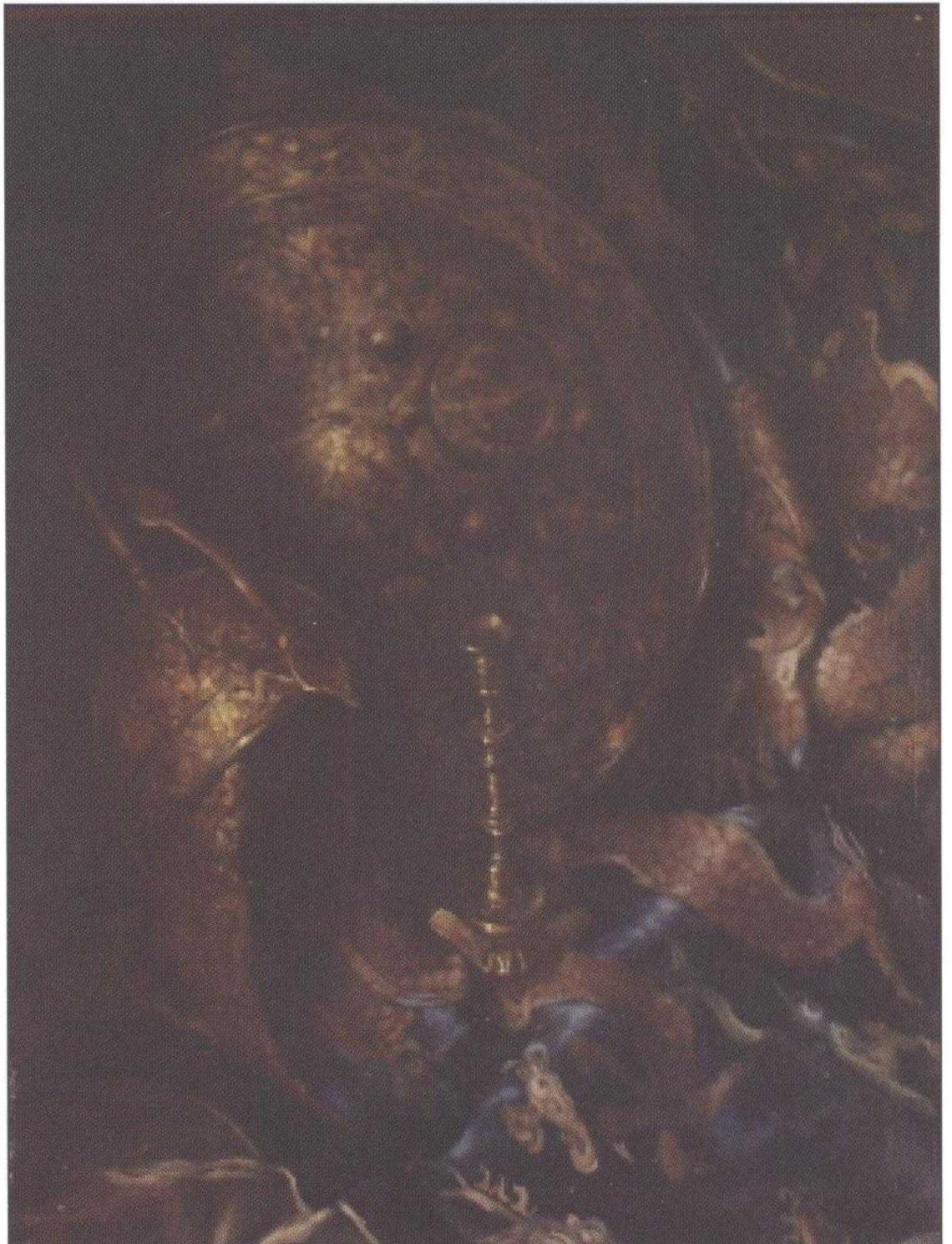
Links ziet u een *gouache* van Martinus.

Onder een werk van Wim, getiteld *Storm*. Het is een fraai voorbeeld van zijn werk. Overigens is zijn werk doorgaans minder van kwaliteit dan het werk van zijn vader en zijn zoon. Waarschijnlijk omdat hij autodidact was, in tegenstelling tot genoemden die beiden een opleiding aan de kunstacademie hadden gevolgd.

Heide, gezien door Jaap.

Rechts ziet u een
examenstuk van Jaap,
een stilleven met als thema:
stofuitdrukking

Aquareltechniek: een z.g. art-impression, een tekening naar het ontwerp van een architect (Jaap)

Ville France sur Mer (Jaap)

de heer Nefkens er reeds zou zijn, zou ik niet durven zeggen. Hij heeft echter wat bereikt en dat is voor het oogenblik voldoende. vooral studien buiten zal hij moeten maken en niet te veel werken in het atelier”.

Dat Martinus over humor beschikte blijkt uit de volgende anekdotes die mevrouw Nefkens, weduwe van kleinzoon Jaap Nefkens, met plezier aan mij vertelde.

“De stedeling Nefkens keek toch wel wat neer op de stijve boerenbevolking van zijn zomerse omgeving. Hij stak met hen de draak door op een avond bij heftig onweer zijn paard te bestijgen en, gekleed in een lang wit laken, door Lunteren heen te rijden als was hij de duivel zelf. En alsof de boerenbevolking hierdoor nog niet genoeg geschrokken moet zijn geweest, hing Martinus zijn schildersgeraamte regelmatig in een boom.”

“Maar ook in Amsterdam kon hij zijn streken niet laten. Tijdens een sjeek diner met een paar vrienden stond het eten Nefkens niet aan. Hij stond op, betaalde de hele maaltijd en zei tegen de kelner dat hij niet mocht afluimen. Vervolgens begaf hij zich met zijn vrienden naar de rosse buurt en nodigde een aantal hoeren uit voor het reeds betaalde diner.”

Terug naar zijn werk. Pieter Scheen noteerde in zijn Lexicon, dat Nefkens schildert en aquarelleert in de trant van de Haagse School. In dit Lexicon staat overigens de naam van deze schilder foutief vermeld: Martinus Jacobus i.p.v. Martinus Josephus. Er zijn niet zo veel schilderijen van Martinus in onze omgeving te lokaliseren. Martinus overleed in Ede op 24 december 1941.

Willem Nefkens, de broodschilder.

Willem werd geboren op 2 februari 1899 in Ede. Hij mocht niet naar de tekenacademie, maar moest de schilderijen van zijn vader aan de man brengen. Aanvankelijk reisde hij per trein de kunsthandels in Nederland af, zoals Koch in Rotterdam. Later deed hij dat met de auto. Pas na de dood van zijn vader in 1941 ging hij zelf schilderen. Hij had de kunst van zijn vader afgekeken en ging ook in diens stijl verder. “Tegenwoordige kunst snap ik niet” zei hij in 1979 tegen Willem Verwaijen in een interview. (datum en krant onbekend)

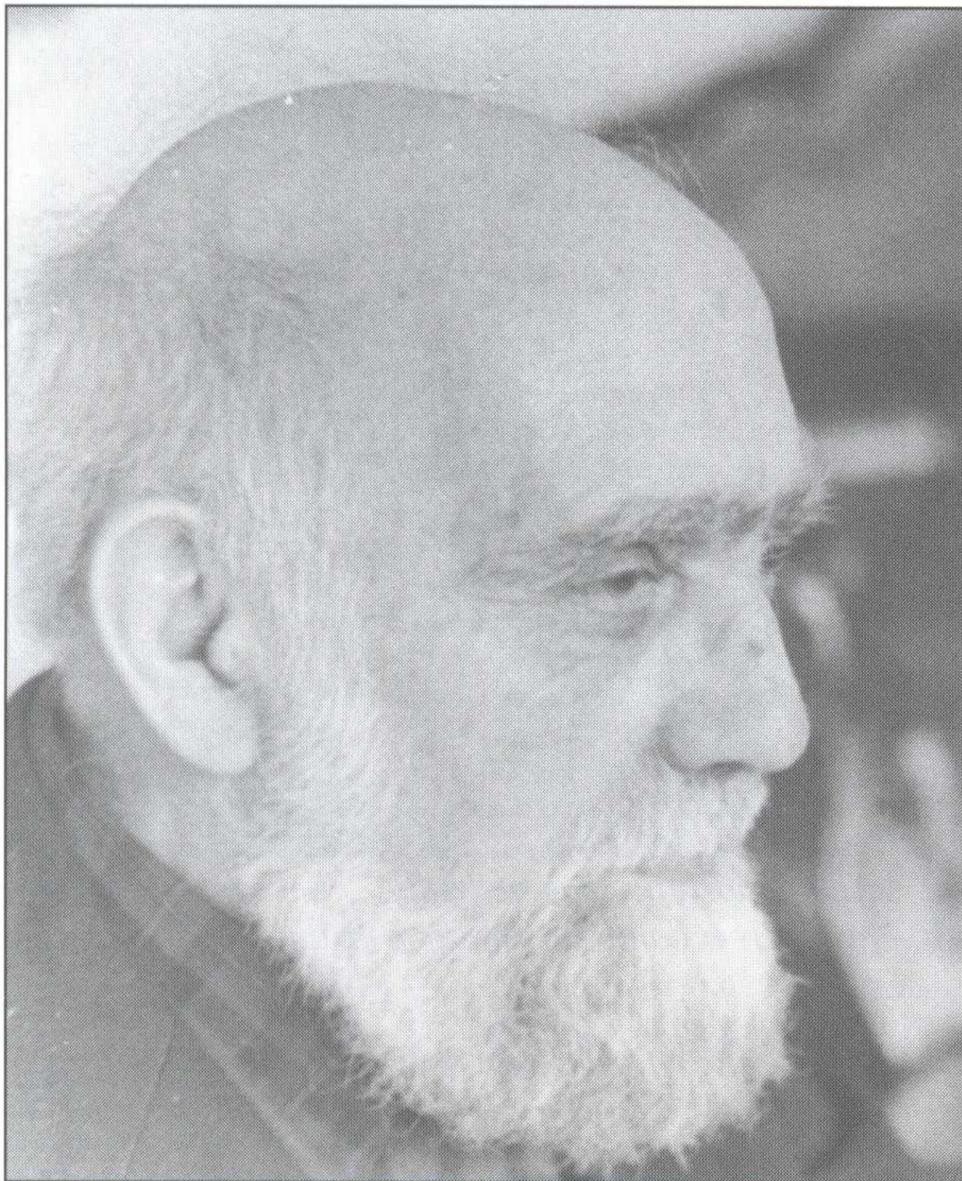
Ook het restaureren van schilderijen had hij van zijn vader geleerd. Beide beroepen stonden op zijn visitekaartje. In zijn jonge jaren schilderde Willem vaak in de natuur. Later uitsluitend in zijn atelier en bij voorkeur 's nachts. Zijn stijl blijft in de lijn van de Haagse School. Een vakman, die zich er niet voor schaamde om te schilderen waar vraag naar was. Op 4 april 1924 trouwde hij in Barneveld met Johanna Cornelia van Nimwegen, dochter van een notaris. Uit dit huwelijk werd Jaap geboren. In de Tweede Wereldoorlog eindigde

Martinus was veelzijdig. Niet alleen schilderijen maakte hij, maar ook dit bronzen beeldje.

dit huwelijk door scheiding. Binnen een paar maanden is Willem hertrouwd met Gerda Versloot, bekend als schrijfster onder de pseudoniem Gerda Nefkens. Van haar verscheen een aantal sociale romans zoals *Mensen kijken u aan*. Willem kende haar al sinds 1936. Zij overleed op 7 april 1957 in Lunteren.

“Ik doe toch niets bijzonders” zei Willem in ander interview. “Waarom dan uw belangstelling? U wilt een verhaal maken van laat ik maar zeggen een echte kunstschilder, maar dan bent u aan het verkeerde adres. Jaren geleden was er in Ede een tentoonstelling. Ook de kunstschilders mochten meedoen. Andere schilders schudden hun hoofd toen ze mijn werk zagen. Waarom schilder je niet net als wij vroegen ze mij. Ze bedoelden, dat ik moest gaan schilderen zonder iets te kunnen verkopen. En ik verkoop alleen wat ik schilder op mijn manier. Ik wilde me daarmee kunnen bedruipen. Schapen, kerken, boerderijen en noem

maar op...heb ik gemaakt. (Soms wel eens 10 schilderijen met klaprozen en 5 met kerken volgens mevrouw Nefkens) Ik heb nooit om geld bij iemand hoeven aan te kloppen. En als u nu vraagt of broodschilderen ook kunst is, dan antwoord ik met ja ! Je moet altijd behoorlijk werk leveren anders lig je eruit en krijg je geen opdrachten meer. Ook Rembrandt kreeg toch opdrachten?” (datum en krant onbekend)

Nog even laat ik Willem aan het woord die, net als zijn zoon Jaap, van reizen hield. “Ik was de eerste die hier in Lunteren een auto had. Later trok ik met de auto naar Italië en Frankrijk. Ik nam dan materiaal mee. In Italië had ik altijd een stuk of 5 politieagenten achter me aan. Die zeiden dan: Garibaldi is er weer.” (Willem had een lang spits gezicht met een puntbaardje)

Willem woonde in Lunteren aan de Roskammersteeg. Tevens heeft hij op de boerderij Groot Altena aan de Meulunternseweg nr 6 gewoond. (Op de achterzijde van een van zijn schilderijen is Meul-Lunteren 2 te lezen).

Op 8 april 1982 is hij overleden.

Jacobus (Jaap) Cornelis Nefkens, de all rounder

Jaap werd geboren op 14 maart 1926 en groeide op in een beschermde en rijke omgeving in hetzelfde grote huis als waar zijn grootvader kunstschilder was. Op jonge leeftijd tekende en schilderde hij al. Zijn eerste olieverfschilderij maakte hij op 11 jarige leeftijd. Maar niet alles was koek en ei thuis. Zijn ouders konden niet zo goed met elkaar opschieten. Moeder, een dochter van een notaris, was afstandelijk. Met zijn vader kon Jaap het goed vinden. Jaaps vader leerde in 1936 de schrijfster Gerda Versloot kennen. Toen Jaap 14 was, zijn z'n ouders gescheiden en hertrouwde Willem. Tijdens de Tweede Wereldoorlog bezocht Jaap de kunstacademie in Arnhem. Volgens het lexicon van Pieter Scheen waren G. v Lerven, H.J. Valk en P. Landkroon zijn leermeesters.

Na de oorlog ontmoette Jaap Liesbeth Vos. Zij heeft hun levensverhaal uitgebreid beschreven met vele anekdotes uit de naoorlogse tijd in Den Haag. Dit geeft een goed tijdsbeeld van inwoning en alle problemen die erbij hoorden. In zijn diensttijd na de oorlog werd Jaap aangesteld als illustrator en tekende hij officieren. Na de geboorte van het tweede kind in 1957 is de familie verhuisd naar Arnhem en nog later naar Oosterbeek. Jaap was inmiddels van baan veranderd en werkte voor de Heidemij op de reclameafdeling.

Helaas ging het slecht met bedrijf en werd Jaap ontslagen. Hij begon voor zichzelf als tekenaar voor architecten: ontwerpen in kleur van toekomstige bouwwerken. Ook schreef en illustreerde hij een tekencursus voor het NIB in Zeist. Via Reeuwijk en Haasdrecht belandde het gezin tenslotte in Leersum. In deze plaats is hij op 29 september 1999 overleden.

Jaap was nooit beroepsschilder. Toch

heeft hij in veel plaatsen in en buiten Nederland geëxposeerd. In 1954 en 1955 zelfs in de bekende Haagse Pulchri Studio, waar hij goede kritieken kreeg. In Oosterbeek hield Jaap in zijn garage tentoonstellingen onder de naam De Galerage, wat veel belangstelling en kopers uit de hele wereld opleverde. Jaap werd geïnspireerd door zijn reizen naar Irak, Italië, Frankrijk en Egypte, waar de zon land en stad tot een groot kleurfestijn maakt.

Hieronder volgen een paar kritieken.

“Het peil van de Haagse Salon ligt in ieder geval een flink stuk boven het gemiddelde....in deze zaal hangt een doekje van Nefkens cafeetje in een Frans stadje dat met juichende kleuren de idylle van La douce France verkondigt”, (Dagblad Het Binnenhof 1955 nader datum onbekend)

“Nefkens weet alles op zijn plaats te zetten. Ordening spreekt uit de gave tekeningen en schilderijen. Merkwaardig is dat in de tekeningen het zuidelijk licht ons overtuigender tegenstraalt dan in de schilderijen. Er valt op de tentoonstelling (in Hilversum) veel te bewonderen b.v. het water in het haventje van St Tropez, waar de melancholie van een winterse namiddag goed werd getroffen.” (Het Vrije Volk van 10 april 1956, Freek vd Berg)

“Nefkens moet zich hoeden voor een wat zoetelijke ondergrond in zijn werk. Wanneer hij bergen schildert, dan zien we het ruige landschap in al zijn fascinerende facetten. Dan is de schilder op zijn best, maar wanneer hij nauwe straatjes maakt, dan bemerken we soms hoe gevaarlijk dicht de weergave komt bij de zoetelijke, niet zo in de vorm als wel in de kleuren” (Veluwepost van 21 mei 1965)

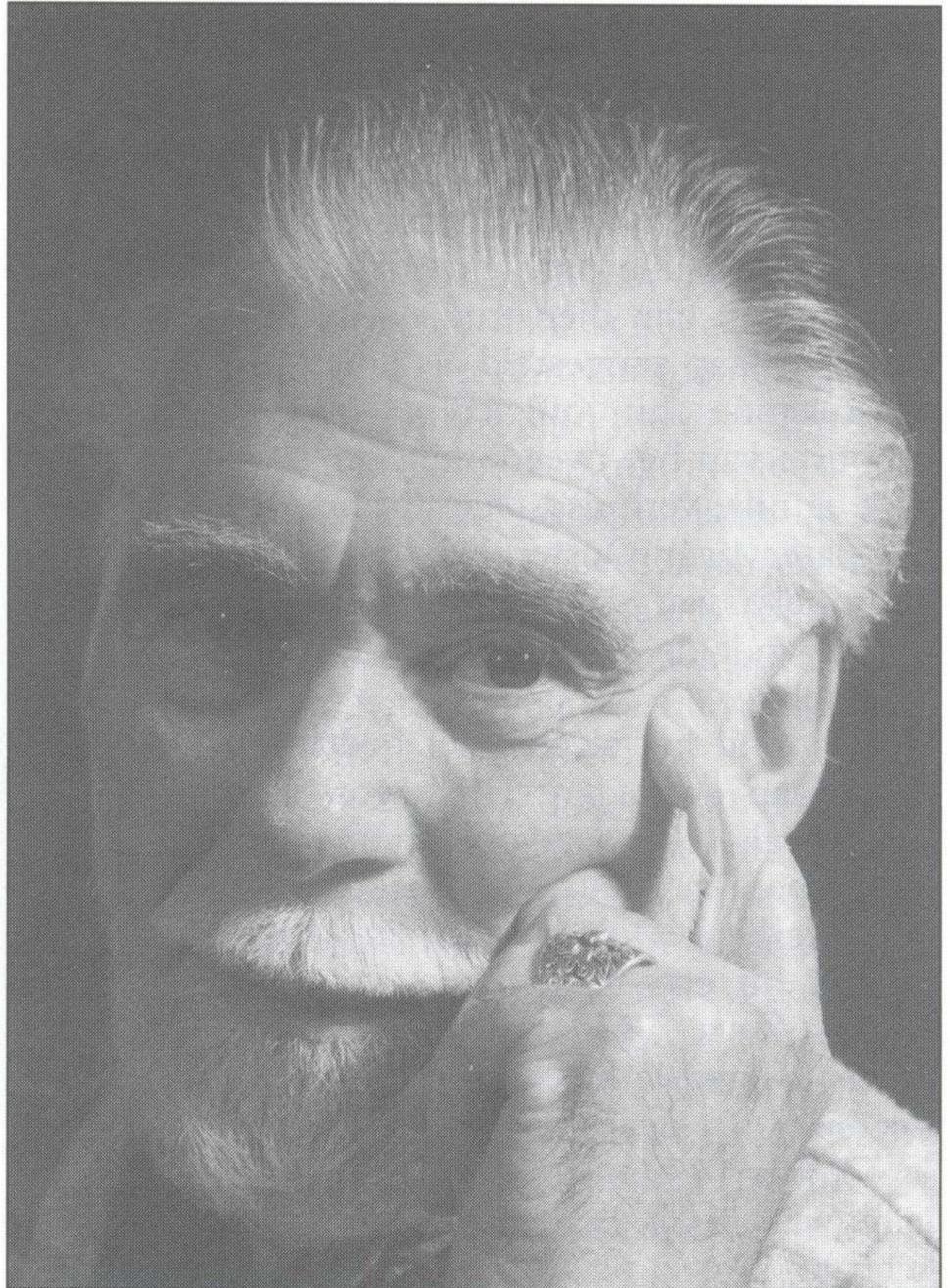
Willem en Jaap

Op een overzichtstentoonstelling in Driebergen (krant onbekend, 1980?) is Jaap zelf aan het woord:

“Elk schilderij is uniek. Het hoogste doel is dat ik haal wat voor mij mogelijk is. Ik wil me niet verlagen of concessies doen. Ik werk naturalistisch, impressionistisch en expressionistisch, maar ook abstract. Ik maak op mijn reizen veel schetsen en dia's en probeer bepaalde impressies vast te leggen. Eenmaal terug in Leersum werk ik het uit, dan ligt de geur en sfeer nog vers in mijn geheugen.”

In de Stichtse Krant van 19 november 1998, waarschijnlijk gaat het over zijn laatste tentoonstelling, wordt over zijn aquareltechniek verteld:

“Meerdere transparante lagen waterverf worden door en over elkaar gezet om uiteindelijk te komen tot natuurgelouwe tinten en geen slappe weke afspiegeling daarvan. Zo ontstaan volle diepe warme kleuren, waarbij de transpartheid gehandhaafd blijft. Deze techniek is tijdrovend en vereist vakmanschap.”

Tot besluit

Hiermee heeft u een overzicht gekregen van de drie generaties Nefkens.

Kunstschilders, die voor onze streek belangrijk zijn geweest. Op hun eigen wijze hebben zij bijgedragen aan een grote productie kunstwerken die over de hele wereld zijn verkocht. Sfeervolle werken, sommige eenvoudig, maar wel vol dieptewerking en lichtschakeling. Schilders van hun tijd waren ze. De komende expositie kunt u nu met kennis van zaken komen bezoeken. U bent van er harte welkom.

Vrijwillers gevraagd.

Er zijn dringend mensen nodig om het museum draaiende te houden. Door verloop is het aantal vrijwilligers sterk afgenomen. Het is zelfs zo, dat de openstelling in het weekeinde in gevaar komt. Heeft iemand enige tijd over en wil hij of zij een steentje bijdragen aan ons museum, neem dan contact op met onze conservator, drs. D-J. List. (0318-619554)

Voor de goede orde kunnen wij hieraan toevoegen dat leeftijd geen rol speelt.

een winkel
vol (cadeau-)
ideeën voor
binnen en
buiten

Geels

E D E

Grotestraat 111, Ede Tel.:0318 61 92 92
geels@geelsede.nl www.geels-ede.nl

voor een
volledige
impressie
bezoek
onze
internet
site

Fahrenheitstraat 24
Postbus 262
6710 BG Ede
Tel. : (0318) 624 523
Fax: (0318) 625 161

- 24 uurs glasservice
- Onderhoudsschilderwerk
- Nieuwbouw
- Utiliteitsbouw
- Isolatieglas
- Voorzetramen
- Rolluiken
- Zonweringen enz.

Arnhem, Barneveld, Ede, Renkum

Wessels

Modestoffen

wessels modestoffen Boogstraat 4-8, Ede
0318-617215

Op het gebied van internationale modestoffen is
Wessels een begrip in de regio's Arnhem, Barneveld,
Ede, Renkum en omgeving.

- modestoffen gevarieerd van:
- trendy tot klassiek
  - lycra tot bruidsstoffen
  - ieder seizoen aanbiedingen
  - deskundig advies.

Kortom een veelzijdig assortiment

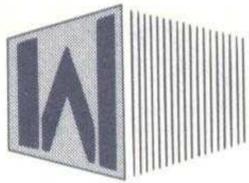
Periodieken, handelsdrukwerk,
brochures en folders
met vakmanschap vervaardigd bij:

DRUKKERIJ FROUWS EDE BV

Fahrenheitstraat 26, 6716 BR Ede, tel. (0318) 642 111, fax 642 757

**AANNEMERSBEDRIJF
WILLEMSSEN & ELBERTSEN EDE**

**NIEUWBOUW
VERBOUW EN ONDERHOUD**

Dwarsweg 10 - 6716 BJ Ede - Tel. (0318) 63 72 50 - Fax (0318) 63 97 62

U ZOEKT.....

HARKES

TUIN- EN KAMERPLANTEN CENTRUM
KLINKENBERGERWEG 29 EDE
TEL. 0318-612694

- POTTERIE VOOR KAMER EN TUIN
- MESTSTOFFEN - GRONDSOORTEN
- TUINPLANTEN - BLOEMBOLLEN
- ALLES VOOR DE VIJVER
- GRASZODEN
- NATUURSTEEN
- TUINHOUT
- TUINGEREEDSCHAP
- KAMERPLANTEN
- SNIJBLOEMEN